

faršíček

dětská příloha Okénka novojičínských farností

Ahoj holky a kluci,

pro dnešek jsem vypovídal jednu sourozeneckou dvojici

Otázky právě pro Tebe !

Lucie Fiurášková,
15 let

Kde bydlíš a na jakou školu chodíš?

Bydlím v Žilina na ul. Potoční a chodím na ZŠ Tyršova 1

Co Tě baví, jaké máš koníčky?

Můj největší koníček je AIKADO, potom mě baví zpěv, počítač, ráda jezdím na koni nebo na kole a ráda čtu.

Jak dlouho a proč chodíš do Scholy?

Něco málo přes rok, protože ráda zpívám.

Jaký předmět ve škole bys zrušila a jaký ne?

Zrušila bych češtinu a určitě bych nechala chemii.

Koho a co by sis vzala na pustý ostrov?

Partu dobrých přátel a sirky.

Na co nejraději vzpomínáš?

Na cestování časem na farním táboře a na seznámení s mými nejlepšími přáteli.

Co bys změnila, kdybys mohla?

Chtěla bych z lidí vymazat namyšlenost a sobectví.

Koho máš za vzor?

Matku Terezu, protože pomáhala lidem.

Jak bys charakterizovala Vaši rodinu?

Moje rodina je v pohodě.

Jakou si myslíš, že máš dobrou vlastnost a jakou špatnou?

Dobrá je, že umím naslouchat lidem a špatná asi to, že jsem docela tvrdohlavá.

Co bylo ti udělat největší radost?

Kdybych bez problémů vystudovala střední a vysokou školu.

Čím bys chtěla být?

Doktorkou nebo veterinářkou.

Honzík Fiurášek,
12 let

Kde bydlíš a na kterou školu chodíš?

Bydlím na ul. Potoční v Žilíně a chodím na ZŠ Tyršova 1.

Co Tě baví, jaké máš koníčky?

Baví mě fotbal, hokej, florbal, počítač a sport. Můj největší koníček je capoiera.

Jak dlouho ministruješ a proč?

Ministruji 2 roky, protože je to dobré a proto, že mě to baví a získávám nové kamarády.

Jaký předmět ve škole bys zrušil a jaký naopak ne?

Nezrušil bych ruštinu a není předmět, který bych zrušil.

Koho a co by sis vzal na pustý ostrov?

Na ostrov bych si vzal svoji víru a mačetu.

Na co nejraději vzpomínáš?

Na tábor „léto v sedle“

Co bys změnil, kdybys mohl?

Chtěl bych, aby ze světa zmizela hloupost a nenávisť.

Koho máš za vzor?

Moji sestru.

Charakterizuj svoji rodinu.

Má rodina je super.

Jakou si myslíš, že máš dobrou vlastnost a jakou špatnou?

Jsem ochotný pomáhat a jsem zbrklý.

Čím bys chtěl být?

Badatelem.

Díky oběma za odpovědi a nechte se překvapit kdo se nechal vyzpovídat pro další díl seriálu o osůbkách z našich farností.

Ale dnes to ještě není všechno, přidal jsem i příspěvky z farních táborů, jako připomínku časů prázdnin.

Farní tábor s příběhem o velkém přátelství Hobitů

Anna Kyselá

První prázdninový den odstartoval I. turnus farního tábora. Desetidenní tábor se konal na většině dětem známém místě v Podolí u Valašského Meziříčí.

Do tábořiště jsme se vydali vlakem, což, zvláště pro ty menší, mohlo být malé dobrodružství (ruch nádraží, vláčky, spousta lidí, přestupování ...) Vlak nás nedovezl

až do tábora, ale ještě kus cesty jsme museli zvládnout po svých. A tuto trastu: tábor – vlakové nádraží – Kunovice-Loučka a zpět jsme v průběhu tábora prošli ještě mnohokrát.

Celý tábor se nesl v duchu Tolkienovy ságy „Pán prstenů“. Všichni táboroví Hobiti byli rozděleni do 4 rodů, které odlišovaly dlouhé pláště, které jsme si přivezli už připravené z domova a na táboře je

obarvili do 4 pestrých barev. Během celotáborové hry získávaly rody body, které se sčítaly, aby vítězný rod mohl získat vlastní kouzelný prsten. Ale i jednotliví Hobiti mohli získat svůj opravdový kouzelný prsten, o který však mohli zase přijít a tudíž o něj opět bojovat. Hobiti se postupně utkali se Zlobry, Skřety, Vrrrky, dávali vlastní záhadné „hádanšišky“ Glumovi, snažili se poslepu projít bludištěm chodeb a nenechat se přitom Glumem chytit a plnili další a další úkoly, za které získávali losy do bohaté závěrečné tomboly. Jen ty odvážné táborníky čekala noční cesta za drakem Šmakem, od kterého si odnesli zlaté nugetty. Tuto cestu zvládli chrabří Hobiti bez újmy, ačkoliv se prý okolím potulovali divocí čuníci.

No a protože patříme k „blahoslavenému lidu věřícímu“, byl náš tábor protkán i modlitbou. Úvodní mši svatou sloužil o.Alois, při níž byla posvěcena naše nová táborová vlajka. Dále za námi přijel o.Petr Dokládal a o.Přemyslav, aby nás povzbudili na duchu a zpřítomnili Krista. Na mši jsme byli i ve vsi a na sv.Hostýně.

Veliký dík patří všem, kteří tento tábor připravili. Od hlavního vedoucího přes až po ty duše, které se za zdar tábor vytrvale modlily. Děkujeme i rodičům, kteří se podíleli na přípravě tábořiště a také šenovským Technickým službám, které nám zapůjčily hangár (bez kterého bychom to, vzhledem k uplakanému počasí, které nás provázelo hlavně první půlkou pobytu, asi nezvládli) a dopravily nám na tábor i zpět zavazadla.

Ale ten největší dík patří samotnému Bohu za to, že jsme mohli tento tábor uskutečnit.

O personálním a finančním zajištění tábora

Marcel Brož

Děti si z tábora odvezly dnes už sice blednoucí, ale přeci jen zážitky, které se dají prožít jen a jen na táboře. Jsme rádi, že jsme měli tu čest prožít s vašimi dětmi několik prázdninových dnů. Všem, kteří na sebe berou tuto odpovědnost, se vždy uleví, když děti „vrátíme“ rodičům nepotlučené, spokojené a navíc obohacené o kus vlastního sebezpoznání, ke kterému by možná v každodenních podmínkách ani nedošly.

Za přípravou dětského pobytu se samozřejmě skrývá množství všestranných a mravenčích příprav. Každý den strávený s kolektivem 40 různě starých dětí, musí být dopředu připraven téměř do poslední minuty a to navíc v deštivých i slunečných variantách. (Děti právem očekávají, že se bude něco mimořádného dít, bez ohledu na to, že vám pečlivě připravenou etapovku zrovna zhatil liják.) Přibývá také starostí jak vyhovět zvyšujícím se nárokům hygienických a zdravotnických norem, vrásky nám dělá omezená nabídka cenově přijatelných, vyhovujících tábořišť. Děkuji vedoucím Aničece Kyselé, Markétě Petřkovské, Vladce a Verči Jankovým, Jakubu Štefíkovi a Adamu Pišlovi za nápaditý program, vše co s ním souvisí a péči o děti, zdravotníkům Mirku Bokovi a Jolaně Orlíkové za citlivou péči o naše malé pacienty, excelentním kuchařkám Jarce Šnerchové a paní Cachtnínové a v neposlední řadě našemu údržbáři Vladimíru Demeterovi, jehož podíl na přípravě a údržbě technického zázemí a pružném řešení nehod typu: rovnátka zapadá hluboko v odpadu, je nedocenitelný.

Ale i dokonale připravený tábor potřebuje být „okořeněn“ něčím lákavým, co dětské oko potřebuje vidět jako konkrétní motivaci ke svým hraničním výkonům. Ruku na srdce, také vás jako děti z celé hry nejvíce zajímalo, jaké že jsou dneska ceny?

Cena tábora skutečně pokrývá pouze náklady na stravu, ubytování a dopravu dítěte, proto je více než vhodné na tomto místě poděkovat našim letošním „kořenkám“, které nám věnovaly věcné ceny do závěrečné táborové tomboly: Ing.Pavel Kozák - CykloPlus, elektrofirma Blesk, pan Solař, Kateřina Dorotíková – Kožená galanterie, obchod UVA, Cukrárna (červená), Foto Morava, Trafika (v pečovatelském domě) a někteří rodiče. Přes občanské sdružení ANIMA IUVENTUTIS jsme obdrželi malou dotaci z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a finanční částkou přispěl také náš farní úřad. Budoucnost našich táborů je podmíněna jak existencí dostatku nadšenců, kteří se do takové akce pustí, tak také, do jisté míry, těmito štědrými dárci. Zastím se vyskytují, takže se těším na další tábor.

Farní tábor v Podolí - turnus II

Martina Urbanová

Farní tábor proběhl od 10. - 17.7.2004. Sluníčko nám svítilo už na cestu, a tak jsme se všichni těšili na krásně prožitý týden v kruhu přátel. Děť se zúčastnilo 41, vedoucích bylo 9, 1 zdravotník a 1 výborný kuchař. Celým programem nás vedlo téma cestování v čase.

Nedaleko tábora byl nalezen stroj času, a tak jsme ho hned chtěli vyzkoušet. Dohodli jsme se na dnu, měsíci, roku a hodině - 10.3.2763 ve 14:30. Avšak při přesunu se stroj času pokazil - chyběli nám 2 základní součástky a my se dostali do středověku. Setkali jsme se s průvodcem času, dvěma Egypťankami a bojovnicí. Navštívili jsme pevnost Aztéků a byli jsme nakaženi nemocí Huhla - huhla. Abychom se uzdravili museli jsme podniknout dlouhou pěší túru

pro živou vodu. Podle plánek, které nám středověcí lidé darovali po splnění úkolů jsme našli první součástku. Chybějící díl jsme namontovali a zkusili se přesunout do budoucnosti. Opět se nám to nepodařilo a my skončili v době ledové. Navštívili jsme sv.Hostýn a ulovili jsme pár kusů zvířat. Pravěcí lidé nám za odměnu nechávali mapky k druhé součástce poblíž tábora. My jsme s velkou radostí i poslední chybějící díl umístili na své místo do stroje času a snažili se přesunout do přítomnosti. Teď už se vše povedlo a my se mohli vrátit zpět domů k rodičům.
